

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

Eesti Muusika Päevad

EMTA sinfonietta

Dirigent Toomas Vavilov

Kavas

EMTA heliloomingu üliõpilaste uudislooming:

Klaus Brandstetter, Elvis Delinš, Sofia Shcherbakova,
Dimitrios Konstantinos Rizos, Inessa Green, Säde Semper,
Erik Rauk

13.04.2026 — 19.00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia suur saal

Klaus Brandstetter (2001)

„Ostinato in Bloom“ (2026, esiettekanne)

Elvis Delinš (1999)

„Tremble“ (2026, esiettekanne)

Sofia Shcherbakova (2000)

„In a Heartbeat“ (2026, esiettekanne)

Dimitrios Konstantinos Rizos (1997)

„Anamnesis“ (2026, esiettekanne)

Inessa Green (1988)

„Sinfonietta“ (2026, esiettekanne)

Säde Semper

„00–01“ (2026, esiettekanne)

Erik Rauk (2003)

„Procession“ (2026, esiettekanne)

EMTA sinfonietta

Dirigent **Toomas Vavilov**

Ostinato in Bloom

„Ostinato in Bloom“ on ehitatud *chaconne*’ilikule ostinaatole, mis on teose struktuurseks tuumaks. Sellest korduvast motiivist rullub lahti pidev variatsioonide ahel, muutes järk-järgult oma iseloomu, faktuuri ja harmoonilist keskkonda. Selmet esitada selgelt eristatavaid variatsioone, areneb muusika orgaaniliselt: motiivi laiendatakse, fragmenteeritakse ja rekontekstualiseeritakse, paljastades sama alusidee eri tahke. Materjal on kohati rütmiline ja tantsuline, kohati hõljuv ja reflektiivne, kujundades end pidevalt ümber, jäädes samas truuks algsele mustriale. Pealkiri viitab sellele järkjärgulisele avanemisprotsessile, kus algne kujund toimib seemnena, millest tärkavad üha keerukamad muusikalised žestid.

Klaus Brandstetter

Klaus Brandstetter on saksa helilooja ja muusikateadlane. Ta lõpetas 2020. aastal Speyeris gümnaasiumi, spetsialiseerudes ladina keelele ja muusikale, ning 2023. aastal Heidelbergi Ülikooli bakalaureusekraadiga muusikateaduse ja majanduse erialal. Oma bakalaureusetöös uuris ta Sigismund Thalbergi ja Franz Liszti ooperifantaasiaid Bellini „Norma“ ja Mozarti „Don Giovanni“ teemadel, kombineerides analüütilist ja võrdlevat perspektiivi. Aastatel 2022–2025 täiendas Brandstetter end Heidelbergi Ülikoolis jaapani keele alal. Alates 2024. aasta märtsist õpib ta kompositsiooni Mannheimi Muusika- ja Esituskunstide Kõrgkoolis. Akadeemilisel aastal 2025/26 viibib ta Erasmus+ stipendiaadina Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Brandstetteri professionaalne tegevus hõlmab praktikat Mannheimi Rahvusteatri, kus ta assisteeris Weberi ooperi „Nõidkütt“ uuslavastust, koostööd Tšaikovski 6. sümfoonia teadusliku väljaande juures ning osalemist festivalil „Contemplay 2025“ Vilniuses. Tema helilooming sisaldab koori- ja klaveriteosteid ning kammer- ja orkestrimuusikat. Teda on tunnustatud stipendiumipreemiaga konkursil „Jugend komponiert“ (2021) ja Rheinland-Pfalzi muusikaauhinna (2020).

Tremble

Teose „Tremble“ teemad keerlevad sisemise jõu ning sügavuste ümber, kus inimlik ja jumalik on eristamatud. Oma viimastes teostes, nagu „Flashes Forward“ mandoliinile ja ansamblile ning „Entering“ sooloflöödile, hakkasin kasutama spektraalmuusika vahendeid. Neis oli üks peamisi harmoonia loomise viise loodusliku spektri moonutamine. Täna esitatava teose puhul proovisin aga uut tehnikat. „Akordid“ ehk harmoonilised väljad on saadud kaudselt sagedusmodulatsiooni kaudu: valisin kaks sagedust, mida seejärel mitmekordselt korrutati, et luua hulk omavahel seotud helikõrgusi. Sellest valimist sain omakorda valida konkreetse selektsiooni (akordi), mis teenis kõige paremini minu muusikalisi eesmärke. Lisaks on teose osade ja alalõikude pikkused tuletatud vastavate pealkirjade tähtede numbrilistest väärtustest. Peamine põhjus (ja kõige mõjuvam tulemus) sagedusmodulatsiooni kasutamiseks oli luua kirgas, värelev ja lummav harmoonia, milles isegi pealtnäha mitteseotud helikõrgused resoneeriksid nii, nagu pärineksid nad ühtsest allikast.

Elvis Dēliņš

Elvis Dēliņš on Lätis sündinud ja Tallinnas tegutsev helilooja. Ta on õppinud Lätis klassikalist klaverit, muusikateadust ja džässi ning omandanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias bakalaureusekraadi kompositsiooni alal Toivo Tulevi juhendamisel. Öppeaastal 2024/25 täiendas Dēliņš end magistriõppe raames Itaalias Bolzanos Luca Macchi juures. Sel perioodil valminud olulisemaks teoseks on „Flashes Forward“ mandoliinile ja ansamblile. Praegu jätkab ta magistriõpinguid EMTAs Helena Tulve käe all. Dēliņši teoseid on esitanud keelpillikvartett Prezioso, Tallinna Uue Muusika Ansambel, EMTA sinfonietta, Monika Mattiesen, Helena Tulve ja teised.

In a Heartbeat

Sofiia Shcherbakova kirjeldab oma teost „In a Heartbeat” sõnadega:
„Piisab vaid ühest südamelöögist...”

Sofiia Shcherbakova on ukraina helilooja ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistrant. Ta on õppinud EMTAs Toivo Tulevi ja Tõnu Kõrvitsa juhendamisel ning Kiievis Ukraina Riiklikus Tšaikovski-nimelises Muusikaakadeemias Lesja Dõtško käe all. Shcherbakova teoseid on esitatud muuhulgas sellistel festivalidel nagu Tallinn Music Week ja Eesti Muusika Päevad.

Anamnesis

Platoni filosoofias kirjeldab mõiste *anamnesis* teadmist kui meenutamist. Selle idee kohaselt on ihuliku elu eelne inimhing tõega juba kohtunud ning säilitanud endas selle teadmise jäljed. See, mida me nimetame õppimiseks, ei ole seega millegi täiesti uue omandamine, vaid hinges juba olemasoleva järkjärguline meenutamine. Siinne teos tugineb sellele filosoofilisele kontseptsioonile eelkõige kui poetilisele raamistikule. Muusika hargneb lahti kui mäletamise ruum, kus fragmendid kerkivad pinnale nagu kauged mälestused – ilmudes, hajudes ja teisenedes.

Dimitrios Konstantinos Rizos

Dimitrios Konstantinos Rizos on kreeka helilooja ja dirigent, kes õpib praegu kompositsiooni Toivo Tulevi ja Helena Tulve juhendamisel. Ta on õppinud orkestridirigeerimist Arvo Volmeri käe all Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning täiendanud end sel alal Frankfurdi Muusika- ja Esituskunste Kõrgkoolis Christoph Alstaedti ja Johannes Schlaefli juhendamisel. Bakalaureusekraadi muusikateooria ja kompositsiooni alal omandas ta ülikoolis Hellenic American University, kus tema peamised õppejõud olid Theodore Antoniou, Panagiotis Liaropoulos ja Savvas

Tsiligiridis. Rizose helilooming hõlmab teoseid soolopillidele, häälele ja klaverile, koorile, erinevatele ansamblitele ja orkestrile. Dirigendina on ta juhatanud selliseid kollektiive nagu Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Göttingeni Sümfooniaorkester, Mainzi Filharmooniline Riigiorkester, Bergi Sümfoonikud, Reini Filharmoonia Riigiorkester, Frankfurdi Kammerfilharmoonia, Pforzheimi Kammerorkester ja Ateena Filharmooniaorkester. 2024. aastal asutas ta ansambli Alekton, mis keskendub 20. ja 21. sajandi muusikale, pannes erilist rõhku just uuele heliloomingule.

Sinfonietta

„Sinfonietta“ tegevus toimub sõja ajal ning on ühtlasi dokumentaalne lugu kahest põgenikust, kelle armastus nad päästab ja Eestisse juhib. Sõja ajal vallandunud kaos viib kulminatsioonini, kus unisoonis armastuse teema annab lootust sõja lõppemiseks, kuid ebakorrapärane meetrum ja multifooniilisel helireal põhinevad atonaalsed harmooniad lõpetavad teose vaikuses ilma lepituseta.

Inessa Green

Inessa Green on Tallinnas sündinud eesti helilooja ja pianist. Tema muusikaline tee algas Tallinna Muusikakeskkoolis Mati Mikalai klaveriklassis, mille ta lõpetas 2007. aastal. Seejärel omandas ta bakalaureusekraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias (samuti Mati Mikalai juhendamisel) ning magistrikraadi Karlsruhe Muusikakõrgkoolis Kalle Randalu käe all. Just Karlsruhe perioodil hakkas ta lisaks klassikalisele klaverile huvi tundma ka teiste žanrite vastu, võttes džässitunde Kristjan Randalult ning improvisatsioonitunde Joachim Krebsilt. Greeni loominguline ampluaa on lai, ulatudes meediatehnoloogiast kuni arhailise rahvamuusikani – olulise osa tema tegevusest moodustab eesti rahvatraditsiooni ja regilaulu mõtestamine tänapäevases võtmes. Koos löökpillimängija Bodek Lankega asutas ta

ansambli Quo Vadis (ladina keeles „Kuhu minek?“), millega on salvestatud mitmeid regilaulul põhinevaid teoseid ja antud välja ühine CD (2017). Greeni paelub regilaulu monotoonne ja mantralik olemus, mille eesmärk on saavutada korduste kaudu katarsis ja elustada iidseid müüte. Heliloojana on tema eeskujudeks sellised minimalistid nagu Steve Reich, Philip Glass ja Terry Riley. Sündinud tallinlasena tunneb ta aga loomupärast ja sügavat sidet Arvo Pärdi *tintinnabuli*-stiili ning Erkki-Sven Tüüri ja Urmas Sisaski loominguga. Greeni muusikat iseloomustab lummas ja puutumatu atmosfäär, kus sageli muutuvad vaid rütm ja harmoonia, samal ajal kui meloodia jääb püsima kui meeldejääv ja rahu loov mantra.

00–01

Teos „00–01“ on liikumine kahe tasandi vahel, arenedes aeglaselt ühest olemise faasist teise ja hiljem uuesti tagasi. Kuigi teose eesmärk on jõuda harmoonilise lahenduseni, tundub sinna jõudmine olevat vaevaline.

Säde Semper

Säde Semper on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kompositsiooni eriala kolmanda kursuse bakalaureusetudeng. Talle meeldib töötada elektroonika, rahvatraditsioonidest inspireeritud rütmide ning minimalistlike üleminekuhelide ja muusikaliste fraasidega. Ta ootab huviga õpingute lõpetamist 2026. aastal, et teha karjääri muusikavaldkonnas, pidades silmas nii heliloomingut kui ka esituskunsti.

Procession

Teos on inspireeritud Eduard Proffittli eluloost, kes kuulutati õndsaks 6.09.2025.

Erik Rauk

Eduard Gottlieb Profittlich (1890 Birresdorf, Reinimaa – 1942 Kirovi vangla, Venemaa) oli saksa rahvusest katoliku vaimulik ja jesuiit. Aastal 1912 alustas ta teoloogiaõpinguid, 1913 liitus Jeesuse Seltsiga ja 27. augustil 1922 pühitseti ta preestriks. 1924 sai ta Krakóvi ülikoolist filosoofia ja teoloogia doktorikraadi. Profittlich alustas vaimulikku teenistust 1924 Poolas, alates 1925. aastast töötas ta Saksamaal ja alates 1930. aastast Eestis. 1931. aastal nimetati ta Eesti apostellikuks administraatoriks ja 27. detsembril 1936 pühitseti ta piiskopiks. Eduard Profittlichist sai esimene katoliku piiskop Eestis pärast Eesti alade minekut luterliku Rootsi võimu alla 17. sajandil. Ta oli tunnustatud jutlustaja ja hingehoidja, hakkas tegelema eestikeelse usuteemalise kirjanduse väljaandmisega ja asutas Eesti katoliiklaste ajakirja Kiriku Elu. Ta püüdis muuta pilti katoliku kirikust kui Poola kirikust avatumaks ja eestlastele lähedasemaks. Kui Eesti 1940. aastal Nõukogude Liidu poolt okupeeriti, taotles Profittlich Saksa saatkonnalt luba katoliku preestrite ja nunnade Saksamaale sõiduks, jäädes ise Tallinna. 27. juunil 1941 ta arreteeriti ja küüditati Venemaale, kus ta mõisteti 21. novembril surma mahalaskmise läbi. Eduard Profittlich suri 22. veebruaril 1942 Kirovi vanglas enne surmaotsuse täideviimist. Piiskop Philippe Jourdan algatas 2017. aastal Profittlichi ametliku õndsakskuulutamise protsessi, loa andis selleks paavst Franciscus 18. detsembril 2024 ja õndsakskuulutamise pidulik missa toimus 6. septembril 2025 Tallinna Vabaduse väljakul. Eduard Profittlichi auks on nimetatud Tartu katoliku hariduskeskuse üks ruum ning tema mälestuseks on paigutatud mälestustahvel Tallinna Peeter-Pauli roomakatoliku kirikusse.

Vikipeedia

Erik Rauk alustas muusikaõpinguid 7-aastaselt Rae huvialakoolis viiuli erialal. Esimesed meloodiate kirjapanemise katsetused algasid aasta hiljem, kui tekkis kirk improviseerimise vastu. 10-aastaselt astus Rauk Tallinna Muusikakeskkooli Niina Murdvee viiuliklassi, kus õppis gümnaasiumi lõpetamiseni, heliloominguga tegeles iseseisvalt. Erik Rauk on osa võtnud mitmest Eesti Heliloojate Liidu „Noore helilooja“ konkursist ja saavutanud mitu laureaadi kohta. Bakalaureusekraadi omandas Rauk EMTAs René Eespere juhendamisel, käesoleval aja õpib tema juures magistriõppes. Rauk on osalenud mitmetes meistrklassides, sh Frédéric Durieux' ja Maxim Kolomiitzi juures. Muusikat kirjutades saab ta enim inspiratsiooni emotsioonidest ja psüühilistest seisunditest, mida üritab muusikasse tõlkida kõlavärvide kaudu. Hiljuti kõlas tema viulikontsert Stockholmi Kuninglikus Muusikakõrgkoolis Lisanna Laansalu dirigeerimisel ja Elbe Reiteri soleerimisel.

Toomas Vavilov on lõpetanud klarneti erialal Tallinna Muusikakeskkooli Ülo Üksiku õpilasena (1988) ning Eesti Muusikaakadeemia Hannes Altrovi klarnetiklassis (1992). Samas koolis on ta Jüri Alperteni juhendamisel õppinud ka orkestridirigeerimist. Dirigendina on Vavilov end täiendanud Jonas Aleksa ja Roman Matsovi juures, klarnetistina osalenud Karl Leisteri ja Ivan Mozgovenko meistrklassides. 1990. aastal võitis Vavilov Eesti puhkpillimängijate konkursi ning taaselustas 2008. aastal sama konkursi traditsiooni. Aastatel 1988–2010 töötas Vavilov klarnetistina Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, olles 2004–2006 ühtlasi ka ERSO teine dirigent. Aastatel 2006–2007 oli ta Vanemuise teatri muusikajuht ja peadirigent.

Toomas Vavilov on juhatanud Eesti orkestreid ning töötanud Eesti Filharmoonia Kammerkoori ja Läti Raadio kooriga. Klarnetistina on Vavilov andnud kontserte Eestis, Soomes, Rootsis, Lätis, Saksamaal, Belgias, Austraalias ja mujal. Samuti on ta aastaid juhendanud puhkpilliõpilaste suvekursusi Elvas ja Põltsamaal ning kuulunud erinevate konkursside žüriidesse. Talle on kirjutanud klarnetiteoseid mitmed eesti heliloojad, nende seas Urmas Sisask, Eino Tamberg, Ester Mägi, René Eespere ja

Raimo Kangro. Samuti on Vavilov salvestanud helitööd Eesti Raadiole ning mitmele CD-le, sh Raimo Kangro, Ester Mägi ja Eino Tambergi autoriplaadile. Vavilov on pälvinud Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia (2001) ja aastastipendiumi (2005), Eesti Muusikanõukogu interpreedipreemia (2019) ning Eesti Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitli (2024).

EMTA sinfonietta on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia õppeorkester, kus mängivad tudengid ja kuhu vajadusel kaasatakse professionaalseid muusikuid teistest kollektiividest. Klassikalise repertuaari kõrval esitatakse ka noorte heliloojate kompositsioone, samuti saavad orkestri ees kätt harjutada noored, alles oma eriala õppivad dirigendid. Esiettekandele tulevad EMTA tudengite käesoleval õppeaastal valminud helitööd, juhendajad Helena Tulve, Tõnu Kõrvits, Toivo Tulev ja René Eespere.

I viiul: Danae Taamal

II viiul: Kadi Vilu

Viola: Rain Vilu

Tšello: Aare Tammesalu

Kontrabass: Hanna Jürgenson

Flööt: Mari-Liis Vind

Oboe: Aleksander Hännikäinen

Klarnet: Meelis Vind

Fagott: Kristjan Kungla

Metsasarv: Inno-Mart Kont

Trompet: Villem Süvari

Tromboon: Andres Kontus

Löökpillid: Karl-Johan Kullerkupp

Klaver: Hyewon Chung

EESTI MUUSIKA PÄEVAD

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.
Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

